

До

**УСТАВЕН СУД НА
РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА**
Ул. Кеј „Димитар Влахов“ бр.19
- Скопје

ИНИЦИЈАТИВА
за оценување на уставност и законитост

I. ПОДАТОЦИ ЗА ПОДНОСИТЕЛОТ НА ИНИЦИЈАТИВАТА

Правно лице	
Назив	Здружение на судиите на Република Македонија
Седиште	Скопје, Судска палата, ул.Крсте Мисирков бр.1
Телефон за контакт	02 3109 943; 070 277 634; 078 279 771 mja@mja.org.mk
Законски застапник	д-р Џемали Саити, Претседател на ЗСРМ

II. ПРЕДМЕТ НА ИНИЦИЈАТИВАТА

Означување на оспорениот акт/ одредба/и од актот:

Уредба со Законска сила за определување на висината на платата на избраните, именуваните и назначените лица во јавниот сектор за време на вонредна состојба, Бр.44 -2867/1 од 7 април 2020 година, Службен весник на Република Северна Македонија Бр.97 од 9 април 2020 година, член 2 став 3 во врска со член 3.

Уставни или законски одредби за кои подносителот смета дека се повредени со оспорениот акт/одредба и причини за оспорување:

A. Повреда на Уставните одредби, со кои се утврдуваат темелни вредности на уставниот поредок:

I
Член 8 став 1 алинеја 1 - Основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати со меѓународното право и утврдени со Уставот;

Член 8 став 1 алинеја 3 - Владеење на правото;

Член 8 став 1 алинеја 4 - Поделба на државната власт на законодавна, извршна и судска;

Член 8 став 1 алинеја 6 - Правна заштита на сопственоста;

Член 8 став 1 алинеја 11 - Почитување на општо прифатените норми на меѓународното право.

II.

Член 98 став 2 – Судовите се самостојни и независни.

Член 30 став 1 – Се гарантира правото на сопственост и правото на наследување.

Член 32 став 3 – Секој вработен има право на соодветна заработувачка.

Б. Повреда на одредбите од Законот за судовите и Законот за платите на судиите.

2) Закон за платите на судиите, член 2 став 2 – “Службен весник на РМ” бр.110 од 14.09.2007 година. Платата на судиите утврдена според одредбите на овој закон, не може да биде намалена со закон или одлука на државен орган.

▪ Согласно член 108 од Уставот на Република Северна Македонија, Уставниот суд е орган на Републиката кој ја штити уставноста и законитоста.

Согласно член 112 од Уставот:

Уставниот суд ќе укине или поништи закон ако утврди дека не е во согласност со уставот.

Уставниот суд ќе укине или поништи друг пропис или општ акт, колективен договор, статут или програма на политичка партија или здружение, ако утврди дека тие не се во согласност со Уставот или закон.

Одлуките на уставниот суд се конечни.

Согласно член 12 од Деловникот на Уставниот суд, секој може да поднесе иницијатива за поведување на постапка, уставност на закон и уставност и законитост на пропис или друг општ акт.

Со Уредба со законска сила за определување на висината на платата на избраните, именуваните и назначените лица во јавниот сектор за време на вонредна состојба, бр.44-2867/1 од 07.04.2020 година, се интервенира во платите на избраните судии, кои остваруваат право на плата согласно Законот за платите на судиите, така што за месеците април и мај 2020 година, им се исплатува плата во висина на минималната плата, утврдена за месец декември 2019 година во износ од 14.500,00 денари.

А. Неспорно е дека со прогласување на вонредната состојба, Владата на РСМ доби овластувања да носи уредби со законска сила¹. Но, ваквата позиција не и дава за право, со Уредби да го дерогира уставниот поредок на државата и уставно загарантираната позиција на судската власт. Ова, ако се има предвид дека согласно уставната одредба од член 126 став 1, уредбите со законска сила треба да бидат во согласност со Уставот.

Дополнително, предметната уредбата со законска сила, претставува директна интервенција во платите на судиите од страна на Владата на РСМ, која не е дозволена со Закон за платите на судиите².

Од овие причини судиите односно Здружението на судии, смета дека наведената Уредба, иако е донесена во вонредна состојба, е спротивна на Уставот и Законот за платите на судиите. **Со уредбата се доведува во прашање уставно востановениот систем на поделба на власта³, владеењето на правото како темелна вредност дефинирана во Уставот на РСМ, независноста и самостојноста на судската власт, и претставува директна интервенција од страна на другите власти, со што се доведува во прашање и уставно загарантираната самостојност и независност на судството.**

Тргувајќи од горенаведените начелни определби дефинирани во член 8 од Уставот на Република Северна Македонија, како темелни вредности на уставниот поредок, и другите уставни одредби доведени во овој контекст, констатираме дека се **нарушени определбата за владеење на правото и правната држава.**

По својата содржина и легалитет, оваа Уредба не може да се однесува и на судиите, дотолку повеќе што судиите кои се избрани од посебно тело (Судскиот совет, кој патем по дефиниција, е самостоен и независен орган на судството, кој ја обезбедува и ја гарантира самостојноста и независноста на судската власт⁴), не спаѓаат во групата на избрани лица во јавниот сектор, како што носи наслов оваа Уредба.

Од друга страна, член 98 став 2 од Уставот на РСМ, определува дека Судовите се самостојни и независни. Впрочем независноста на судството ја подразбира и финансиската независност, која не може биде загрознена со на законито и непропорционално задирање во платите на судиите. На ова упатува и релевантната практика на Европскиот суд на правдата и Европскиот суд за човекови права

¹Одлука за утврдување на постоење на вонредна состојба, Службен весник на Република Северна Македонија бр. 68 од 18.03.2020 година.

²Оценска Мисија, Финалниот Извештај од месец декември 2017 година. Во Делот Б / Судије, точка 1.6. Зголемувањето на платите треба да зависи само од целите и автоматски критериумите пропишани со закон, без каква било интервенција од страна на Владата. Референтен број: JHA IND/EXP 65383. TAIEХ – Инструмент на Европската комисија.

³Оценска Мисија – т.1.5 За поделбата на властите и за важноста на независноста на судската власт.

⁴ Види, Амандман XXVIII, Одлука за прогласување на амандманите XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXVIII, XXIX и XXX на Уставот на Република Македонија.

<https://www.sobranie.mk/content/Odluki%20USTAV/Odluka%20za%20proglasuvanje%20na%20amandmanite%20XX-XXX%20na%20Ustavot%20na%20RM.pdf>

Со оваа Уредба, се повредуваат и начелните определби, истакнати во повеќе меѓународни акти и документи и на несоодветен начин, се суспендира загарантираното право на личен доход, согласно Законот за платите на судиите, со што се доведени во прашање и гаранциите кои се однесуваат на правото на сопственост, дадени во член 8 став 1 алинеја 6 од Уставот на РСМ, во која како темелна вредност е утврдена правото на заштита на сопственоста, која ги опфаќа и реално очекуваните примања во вид на личен доход, во конкретниот случај загарантирани со одредбите од член 32 став 3 и член 30 став 1 од Уставот на Република Северна Македонија.

Со Уредбата со законска сила се врши директна повреда на правото на сопственост гарантирано со член 1 од Протоколот бр.1 на Европската Конвенција за човековите права, и член 30 и 32 став 3 од Уставот на Република Северна Македонија. Во тој контекст, во јурисдикцијата поврзана за заштита на правото на сопственост, Европскиот суд за човекови права нагласува дека правото на плата претставува легитимно имотно очекување врз кое вработениот граѓанин, полага право на сопственост, со што ова право е инкорпорирано во опфатот на заштита со протоколот 1 од ЕКЧП.

Според правните стандарди развиени од страна на судот во Стразбур, државата може да изврши интервенција во мирното уживање на имотот на граѓаните само доколку кумулативно се исполнети следните услови: 1) интервенцијата да биде пропишана со закон; 2) со неа да се оствари легитимна цел во јавен интерес и 3) интервенцијата да биде разумно пропорционална со целта која треба да се оствари.

Со други зборови, интервенцијата мора да го помине тестот на фер баланс помеѓу потребите на јавниот интерес наспроти правото на заштита на индивидуални фундаментални права, како што е правото на сопственост. Притоа, судот наоѓа дека овој баланс не може да се постигне, доколку со интервенцијата засегнатиот граѓанин би требало да сноси индивидуален или прекумерен товар (види: *Khonaiakina* против Грузија, бр.17767/08 од 19.06.2012 година; *Koufaki and Adedy* против Грција, бр.57665/12 од 07.05.2013 година); *ECHR CASE OF KJARTAN ÁSMUNDSSON v. ICELAND*.

Во член 2 ставот 3 од Уредбата се интервенира во правото на плата само на одредена група на граѓани, издвоени според својата функција во правосудниот систем, во конкретниот случај во сите нивоа на судството. Тоа значи дека интервенцијата не претставува општа антикризна економска мерка, со која се опфатени сите граѓани кои примаат плата од државниот буџет, туку на индивидуално определена група на граѓани, а намалувањето на платата за енемрми 80% несомнено претставува непропорционален и прекумерен товар за засегнатата група.

Поаѓајќи од ова, а дополнително земјќи го предвид ограничувањето содржано во член 2 став 2 од Законот за платите на судиите, според кој платата на судијата не може да биде намалена со закон и со одлука на државен орган, произлегува дека Уредбата не е во согласност со Уставот и истовремено е во правна колизија со важечки закон, што значи дека интервенцијата **не го исполува ниту примарниот услов за “законито” ограничување на правото на сопственост во светло на опфатот на правна заштита со Протоколот 1 од Европската конвенција за човекови права и судската пракса на Европскиот суд**

за човекови права, кои како меѓународни извори на правото се поставени над домашните правни прописи, вклучително и за време на вонредна состојба.

Уште еднаш да реafirмираме дека, во конкретниот случај, покрај начелото на законитост, повредено е и начелото на пропорционалност, факт кој произлегува од степенот на ограничувањето на платите на судиите и легитимната цел, која се сака да се постигне. Во конкретниот случај, отсуствува и било каква прецизна аргументација и образложение во донесувањето на уредбата. Единствено нешто што е презентирано како причина е евентуалната финансиска ерозија, за која никој не знае точно колкава е, особено не пред да завршат вонредните околности.

Овие гаранции се предвидени и во други меѓународни акти, кои согласно член 118 и член 8 алинеја 1 од Уставот, се задолжителни и се дел од нашиот правен систем. Во овој контекст особено треба да се истакне важноста на Општата декларација за човекови права, Меѓународниот пакт за граѓански и политички права (1966), Европската конвенција за заштита на правата и темелните слободи на човекот (1950).

Дополнително, Општа повелба на судиите, усвоена на Собранието на Меѓународното здружение на судии во Тајван, 1999 година, надградено во Сантиаго де Чиле, 2017 година, нотира дека, **“Платата на судијата не смее да зависи од резултатите на неговата работа или неговиот учинок, ниту пак ова може да се намалува во текот на извршување на судиската должност”**. Во тој контекст е, и Препорака (94)12, на Комитетот на министри на земјите членки, **во која се наведува дека наградата на судиите треба да биде гарантирана со закон (Начело I.2b.ii) и „да соодветствува со достоинството на нивната професија и со товарот на одговорностите“ (Начело III.1.б).**

▪ **За правилно и сеопфатно поставување на оваа иницијатива пред Уставниот суд, неминовно е да се осврнеме на соодносот вонредна состојба - уредби зо законска сила.**

Согласно член 125 од Уставот на Република Северна Македонија. Вонредна состојба настанува кога ќе настанат големи **природни непогоди или епидемии**.

Постоењето на вонредна состојба на територијата на Република Македонија или нејзин дел го утврдува Собранието по предлог на претседателот на Републиката, Владата или најмалку 30 пратеници.

Одлуката со која се утврдува постоењето на вонредна состојба се донесува со двотретинско мнозинство гласови од вкупниот број пратеници и има важност најмногу 30 дена. Ако Собранието не може да се состане, одлука за постоење на вонредна состојба донесува претседателот на Републиката и му ја поднесува на Собранието на потврдување штом тоа ќе е во можност да се состане.

Согласно член 126.

При постоење на воена или вонредна состојба Владата во согласност со Уставот и со закон донесува уредби со законска сила. Овластувањето на Владата да донесува уредби со законска сила трае до завршувањето на воената или вонредната состојба, за што одлучува Собранието.

Доколку се согледат причините за прогласувањето на вонредната состојба од страна на Претседателот на државата, јасно произлегува дека е задоволен уставниот критериум кој се однесува на член 125 став 2 од Уставот, а во врска со пандемијата на корона вирусот.

Но, се поставува прашањето, до кој степен Владата може да ги ограничи слободите правата на граѓаните во вонредна состојба и кои области можат да бидат опфатени со уредби, дополнително имајќи ја предвид рамката од член 126 од Уставот на РСМ, праксата на Европскиот суд за човекови права и останата релевантна практика, и особено фактот дека предмет на опсервација од страна на Советот на Европа, се државите кои прогласија вонредна состојба, посебно во сегментот на дерогацијата на Конвенцијата за човекови права изразено низ донесените Уредби.

Одговарајќи на оваа обврска, Владата на Република Северна Македонија, на триесеттата седница ја усвои “Информацијата за потребата за известување до Генералниот секретар на Советот на Европа, за отстапување на Република Северна Македонија од одредени членови на Европската Конвенција за човекови права, согласно член 15 од Конвенцијата, а како последица на пандемијата COVID 19”. Покрај повторување на основот за воведување на вонредната состојба, односно КОВИД 19 пандемијата, Владата специфично ја наведува заштитата на здравјето како легитимна основа за ограничување на наведените права, со цел да се овозможи да се преземат мерки за справување со сериозните ризици по здравјето на населението или на поделни делови на населението, под услов да бидат: засновани врз основа на закон, неопходни во демократско општество и посебно насочени кон превенција на болести или грижа за болни лица”

Во известувањето до Генералниот секретар на Советот на Европа, Владата навела дека е нужно да отстапи од дел од обврските според член 8 (право на почитување на приватниот и семејниот живот), член 11 (слобода на собирање и здружување), член 2 од првиот Протокол (право на образование) и член 2 од Протоколот бр.4 (слобода на движење)⁵.

Од оваа Информација, јасно произлегува која е природата на дерогација на Европската конвенција за човекови права од страна на Владата, по прогласената вонредна состојба и причините за истата т.е преземање на мерки за справување со здравствената криза, конкретно изразени во Информацијата⁶, што со право ја наметнува дилемата дали оспорената Уредба влегува во декларираната дерогација од страна на Владата, пред Советот на Европа.

За обемот на дерогацијата Советот на Европа се произнел преку Резолуцијата 2209(2018) на Парламентарното Собрание на Советот на Европа. При што, пропорционалноста на мерките се поставува како главно прашање, кое треба да се верификува, особено во однос на влијанието на мерките за справување

⁵Институт за европска политика – Скопје, По разнишани скалила: За човековите права и КОВИД 19 во Северна Македонија по дерогирањето на Европската конвенција за човекови права, Скопје, април 2020, страна 9, достапно на <https://epi.org.mk/wp-content/uploads/2020/04/ECHR-COVID19-MK.pdf>.

⁶ Исто,

со кризната состојба, како причина за прогласувањето на вонредната состојба⁷.

Во овој контекст, Советот на Европа, објави Информативен документ SG/Inf(2020)11 од 7 April 2020 именуван: „Почитување на демократијата, владеењето на правото и човековите права во рамките на COVID-19 здравствена криза“, за да послужи како алатка за државите членки при справување со пандемијата⁸. Според овој документ, во време на вонредна состојба се истакнува значењето на принципот на легалитет.

Овој фундаментален принцип на владеењето на правото подразбира дека мерките на државата во време на вонредна состојба, мора да бидат во согласност со законот⁹.

„Законите“ во овој контекст ги вклучува не само законите донесени од страна на парламентите туку и другите прописи, како уредби донесени од извршната власт, кои треба да бидат во согласност со уставот.

Новата легислатива мора да биде во согласност со уставот и меѓународните стандарди и таа треба да подлежи на контрола од Уставниот суд.

Неколку Уставни судови во регионот и пошироко, ја спроведуваат уставната контрола, и веќе се произнеле по анти – корона мерките преземени од страна на државите, а кои се однесуваат на конкретни прашања поврзани со ограничувањето на слободите и правата на граѓаните.

На пример, Уставниот суд на Република Словенија, со Одлука, U-I-83/20-10 од 16.14.2020 година¹⁰, поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на Одлуката на Владата на Република Словенија за ограничување на движењето, воведена заради ширењето на вирусот корона, објавени во Службен весник бр.38/20 и 51/20, при што е донесе временна мерка. Од друга страна, Уставниот суд на Косово, со Пресуда бр.КО 54/20 од 6 април 2020 година, се произнел по барањето на Претседателот на државата, за оценување на Одлуката бр. 01/15 од 23 март 2020 година, на Владата на Република Косово, со која се ограничува движењето на граѓаните како мерка против ширењето на вирусот корона¹¹, а кои се воведени без да биде прогласена вонредна состојба.

Во изминатиот период повеќе автори се занимаваат со опсегот и прашањата кои можат да се регулираат со Уредбите со законска сила во ситуација на прогласување на вонредна состојба, како и степенот на ограничувањето на слободите и правата на граѓаните, притоа промовирајќи фер баланс, помеѓу потребите на јавниот интерес наспроти правото на заштита на индивидуалните фундаменти права¹².

⁷Види, Институт за европска политика – Скопје, По разнишани скалила: За човековите права и КОВИД 19 во Северна Македонија по дерогирањето на Европската конвенција за човекови права, Скопје, април 2020, страна 10 и 11, достапно на <https://epi.org.mk/wp-content/uploads/2020/04/ECHR-COVID19-MK.pdf>.

⁸Види, Council of Europe, <https://rm.coe.int/sg-inf-2020-11-respecting-democracy-rule-of-law-and-human-rights-in-th/16809e1f40>. Respecting democracy, rule of law and human rights in the framework of the COVID-19 sanitary crisis.

⁹Види, член 126 став 1, на Уставот на РСМ/

¹⁰Види, Веб страна, на Уставен суд на Република Словенија, <https://www.us-rs.si/aktualno/novice/>.

¹¹Види, Веб страна, на Уставен суд на Република Косово, <https://gik-ks.org/vendimet/>.

¹²Види, Проф. д-р Наташа Габер Дамјановска и м-р Велимир Деловски, Вонредна состојба и човековите права загарантирани со Уставот и Европската конвенција за човекови права. Поднаслов: Каква е состојбата

Проф д-р Наташа Габер Дамјановска и м-р Велимир Деловски, основано ова дилема ја поставуваат во нивниот труд со наслов: “Вонредната состојба и човековите права загарантирани со Уставот и Европската конвенција за човекови права”, објавен во Justice Observers 09,04.2020 година. Во него авторите констатираат, цит: “Сепак, и во вакви исклучителни околности факт е дека се тестира демократскиот капацитет на секоја власт, по однос на тоа, на кој начин и до кој степен ги ограничува овие човекови права кога има дискрециона можност по овој основ да ги ограничи, односно како во услови кога легитимната цел е заштита на јавното здравје на граѓаните истовремено се постигнува одмерена интервенција врз други права која е сообразна и пропорционална на целта која се сака да се постигне. Предизвикот во ова постапување е да се постигне баланс, соодветна разумна приоритизација на правата, кои се во меѓусебен судир во дадените околности, а таа да кореспондира со принципите на едно демократско општество”, притоа повикувајќи се на широк спектар, на активности на Советот на Европа, и повеќе граѓански Европски организации, спрема конкретни земји¹³.

Б. Закон за плати на судиите

Тргувајќи од темелните вредности дефинирани во член 8 од Уставот на Република Северна Македонија, одредбите од член 30 став 1 и член 32 став 3 од Уставот, а во контекст на став 1 алинеја 3 (владеење на правото), сметаме дека одредбите од предметната уредба во делот на судиите, се во спротивност со одредбите од член 60 Закон за судовите¹⁴, во кои е предвидено дека, “Судиската плата за време на траење на судиската функција не смее да се намали, освен во случаите определени со закон”, и особено во спротивност со одредбите од член 2 став 2 од Законот за платите на судиите¹⁵.

Согласно член 2 од Законот за платите на судиите,

- 1) Судијата има право на плата соодветно на значењето и угледот на судската функција што ја врши, тежината на работата и неговата одговорност.
- 2) Платата на судиите утврдена според одредбите на овој закон, не може да биде намалена со закон или одлука на државен орган.
- 3) Платата на судиите може да се намали само при утврдена дисциплинска одговорност на судијата од страна на Судскиот совет на Република Македонија (во натамошниот текст: Судскиот совет) за која е изречена дисциплинска мерка намалување на плата во висина од 15% до 30% од месечната плата во траење од еден до шест месеци.

Законот за судовите¹⁶, ги дефинира дисциплинските повреди и постапката за утврдување на дисциплинска одговорност, во контекст на член 2 став 3 од Законот за платите на судиите, како единствено законита можност за

со правата загарантирани со Европската конвенција за човекови права во услови на пандемија. https://justiceobservers.org/article/74041/63646/187?%20fbclid=IwAR1S7H9MGiv4AOs6_OijWUe3XpL6E1DqcnHNIPVWJj1IQ96LZiOef3atZY8.

¹³ Исто,

¹⁴ Службен весник на РМ Бр. 58 од 11 мај 2006 година.

¹⁵

¹⁶ Службен весник на Република Македонија“ број 58/2006, 35/2008, 150/10, 83/18 и 198/18)

намалување на платата на судиите. Од тие причини оваа Уредба е во корелација и со член 60 од Законот за судовите, како системски закон.

Со намалувањето на платите на судиите со оспорената Уредбата, очигледно е нарушен принципот на **легалитет** како фундаментален принцип на владењето на правото, на кој укажува и Советот на Европа, и истата е во директна колизија со постоечката легислатива односно член 2 став 2 од Законот за плати на судиите а во контекст и на член 60 став 2 и 3 од Законот за судовите, кој ги реafirмира уставните гаранции за независно и самостојно судство, овој пат димензионирани преку финансиската независност.

Предлог до Уставниот суд

1). Согласно горенаведеното а имајќи ја предвид изложената правна аргументација, Предлагаме Уставниот суд, согласно член 11 од Деловникот, да донесе **РЕШЕНИЕ** за поведување на постапка за оценување на уставноста и законитоста на член 2 став 3, во врска со членот 3, од Уредбата со Законска сила за определување на висината на платата на избраните, именуваните и назначените лица во јавниот сектор за време на вонредна состојба, Бр.44 - 2867/1 од 7 април 2020 година, Службен весник на Република Северна Македонија Бр.97 од 9 април 2020 година.

2). Уставниот суд да донесе **ОДЛУКА** со која ќе ги поништи одредбите од член 2 став 3 од Уредбата - т.е "Одредбите од оваа уредба со законска сила се однесуваат и на избраните судии кои остваруваат право на плата согласно Законот за платите на судиите и на избраните јавни обвинители кои остваруваат право на плата согласно Законот за платите на јавните обвинители".

Посебен предлог

Предлагаме Уставниот суд, согласно член 27 од Деловникот, да донесе **РЕШЕНИЕ** за запирање на извршувањето на оваа Уредба со законска сила, во оспорениот дел т.е запирање на извршувањето на поединечни акти или дејствија што се преземени врз основа на оспорениот член од Уредбата, бидејќи со извршување би можеле да настанат тешко отстранливи последици во вид на дополнителни трошоци по државниот буџет и буџетот на граѓани опфатени со оваа Уредба, до донесување на конечна одлука по повод поднесената Иницијатива за оценување на уставноста и законистоста на Уредба со Законска сила за определување на висината на платата на избраните, именуваните и назначените лица во јавниот сектор за време на вонредна состојба, Бр.44 -2867/1 од 7 април 2020 година, Службен весник на Република Северна Македонија Бр.97 од 9 април 2020 година, **член 2 став 3 во врска со член 3**

III. ПРИЛОЗИ

Кон иницијативата се доставува:

Одлука на Управен одбор

* Полињата во образецот не се лимитирани

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
УСТАВЕН СУД НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Примено	23.04.2020		
Орг. Едини	Број	Прилог	Вредност
✓	✓	2	